

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	2.Kf.700.173/2025/9.
A felperes:	felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	dr. Milla Beatrix egyéni ügyvéd (felperesi képviselő címe)
Az alperes:	vármegyei Katasztrófavédelmi Igazgatóság (alperes címe)
Az alperes képviselője:	dr. Virág Zsuzsanna kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	illetménykülönbözet, valamint megbízási díj megfizetése iránt indított közszolgálati jogvita
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (42. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Szegedi Törvényszék 4.K.701.285/2023/41. számú ítélete

Í T É L E T

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 265.281 (kétszázhatvanötezer-kétszáznyolcvanegy) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A per alapjául szolgáló tényállás

[1] A kinevezése szerint szerparancsnok beosztású felperes az alperes hivatásos állományú tagjaként a helység1 Katasztrófavédelmi Kirendeltség helység2i Hivatásos Tűzoltóparancsnokság állományában, a „B” szolgálati csoportban a 2020. augusztus 1. napjától 2023. július 31. napjáig terjedő időszakban 24/48 órás váltásban eredeti beosztása helyett ténylegesen rajparancsnoki beosztásban teljesített szolgálatot, továbbá rajparancsnoki beosztása mellett rendszeresen ellátott az e beosztásához nem tartozó szolgálatparancsnoki feladatokat is. A rajparancsnoki feladatok ellátásáért az alperes megbízási díjat állapított meg a felperes részére. A felperes a rajparancsnoki, illetve szolgálatparancsnoki feladatok ellátásáért illetménykülönbözet, valamint megbízási díj megfizetését kérte. Szolgálati panaszát a Főigazgatóság főigazgatója a 2023. szeptember 4. napján kelt határozat1 szám. számú határozatával elutasította.

A kereset és a védírat

[2] A felperes módosított keresetében az alperest – a 2020. augusztus 1. napjától 2023. július 31. napjáig terjedő időszakban – 3.914.231 forint illetménykülönbözet, valamint 1.391.400 forint megbízási díj és ezen összegek késedelmi kamatai megfizetésére kérte kötelezni. Keresetének jogalapjaként a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés c) pontját, valamint (4)-(5) bekezdéseit jelölte meg. Az alperes védíratában a kereset elutasítását kérte, vitatva annak jogalapját ésösszecszerűségét.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[3] Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy fizessen meg felperesnek bruttó 3.914.231 forint illetménykülönbözetet, valamint bruttó 1.391.400 forint megbízási díjat, és ezen összegek késedelmi kamatait. Ítéletét a Hszt. 71. §-ának 2023. január 31. napjáig, továbbá 2023. február 1. napjától hatályos rendelkezéseire, kiemelten a (1) bekezdés c) pontjára és (4)-(5) bekezdéseire alapította. Ítéletének indokolásában rögzítette, hogy a felperes bizonyította, hogy az eredeti beosztása alól ténylegesen mentesítve kizárólag rajparancsnoki tevékenységet végzett. Az illetménykülönbözet iráni igény kapcsán az iránymutató ítélezési gyakorlat felhívásával kifejtette, hogy a felperes írásban ugyan nem, de ténylegesen mentesült a szerparancsnoki feladatok ellátása alól, a tárgyidőszakban minden szolgálata alatt – kivéve amikor a szolgálatparancsnokot helyettesítette – rajparancsnoki feladatokat látott el. Nem fogadta el az alperes azon hivatkozását, hogy a szükséges végzettség hiányában részmegbízással látta el a rajparancsnoki feladatokat, mert az eredeti szolgálati beosztásához tartozó feladatokat nem végzett, és rajta kívül más személy rajparancsnoki feladatokat a B) csoportban nem látott el. Ezért megállapította, hogy a felperes a perrel érintett időben magasabb beosztáshoz tartozó feladatokat végzett úgy, hogy az eredeti beosztása alól mentesült, melyre tekintettel a Hszt. 71. § (4) bekezdése alapján a magasabb beosztás szerinti illetményre jogosult. Rögzítette, hogy a megállapított illetménykülönbözet a megbízási díj címen az alperes által már kifizetett összeget nem tartalmazza.

[4] A megbízási díj iránti igény vonatkozásban a Hszt. 2. § 25. pontja, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos szolgálati viszonyban

álló tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 33/2015. (VI. 16.) BM rendelet 10. § (2) bekezdése, a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 30/2015. BM rendelet) 5. melléklete rendelkezéseinek, valamint az iránymutató ítélkezési gyakorlat felhívásával rögzítette, hogy a rajparancsnoki, a szerparancsnoki és a szolgálatparancsnoki eltérő beosztások. Megállapította, hogy a felperes rajparancsnoki beosztásban állt, így a Hszt. 71. § (7) bekezdésének feltétele nem állt fenn, mert a rajparancsnoki beosztás nem a szolgálatparancsnoki beosztás helyettesítésére van rendszeresítve, továbbá a Hszt. 114. § (2) bekezdése alapján a szolgálatparancsnok nem vezetői beosztás, ekként nem rendelkezik szervezetszerű helyettesítéssel. A felperes beosztásához nem tartozó többletfeladatok rendszeresen, visszatérő jelleggel merültek fel, ezért a Hszt. 71. § (6) bekezdése szerinti 30 napot meghaladó megbízás megvalósult. Így a felperes a peresített időszakban rendszeresen, nem eseti jelleggel, szolgálatai 30%-ában a rajparancsnoki beosztásához nem tartozó szolgálatparancsnoki beosztáshoz tartozó feladatokat is ellátott, mely jelentős többletfeladat-ellátást jelentett, ezáltal azok a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján megbízási díjra való jogosultságot eredményeznek. Vizsgálta a Hszt. 2023. február 1. napját követően hatályos Hszt. 71. § (3) bekezdését és 102. § (1) bekezdés b) pontját is, és megállapította, hogy a felperes esetében a rendszeresség, a nem eseti jelleg, valamint a jelentős többletmunka fennállt. Majd mérlegeléséről számot adva a megbízási díjat a felperes kérelmével egyező mértékben állapította meg.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[5] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a kereset elutasítását kérte. Előadta, hogy fellebbezése kizárólag a kereseti jogalap hiányának megállapítását célozza. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a Hszt. 3. §-ában foglaltak figyelmen kívül hagyásával hozta meg döntését. A felperes a felajánlott szolgálati feladat ellátását elvállalta, annak feltételeivel tisztában volt, az ellen kifogást nem emelt. A szintén felajánlott magasabb iskolai végzettség, és ezáltal a magasabb besorolás megszerzésének lehetőségét elutasította. Mindezeket az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe. Az elsőfokú bíróság nem kellő súllyal értékelte, hogy a felperes a jóhiszeműség és tisztesség elvébe ütköző módon a megbízásának megszűnését és a szolgálati panaszának elutasítását követően nyújtott be keresetet, és nem értékelte a Hszt. 5. § (1) bekezdésében foglalt egyenlő bánásmód követelményének megtartását sem. A rajparancsnoki beosztás tiszti beosztás, azután automatikusan tiszti illetménykülönbözet nem jár. A Hszt. 71. § (4)-(5) bekezdései, valamint a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2015. BM rendelet (a továbbiakban: 31/2015. BM rendelet) 35. § (6) bekezdése értelmében a megbízási díj mértékét illetően a munkáltató rendelkezik mérlegelési jogkörrel, abban a felperes részesült, de az elsőfokú bíróság ezt figyelmen kívül hagyva jogi és szervezeti jogalap nélkül állapított meg juttatást. A 30/2015. BM rendelet 24. §-a alapján a szolgálatparancsnoki beosztás tiszti, vezetői beosztás, a rajparancsnoki beosztás nem az, a két beosztás közötti különbség nem formális. A Hszt. 71. §-a, valamint a 31/2015. BM rendelet 35. §-a szerint megbízás a hivatásos állomány olyan tagja részére adható, aki megfelel a megbízás szerinti szolgálati beosztás ellátásához szükséges, a hivatásos katasztrófavédelmi szerveknél, az önkormányzati és létesítményi tűzoltóságoknál, az önkéntes tűzoltó egyesületeknél, valamint az ezirányú szakágazatokban

foglalkoztatottak szakmai képezési követelményeiről és szakmai képzéséről szóló 9/2015. (III. 25.) BM rendeletben előírt képezési követelményeknek. Tekintettel arra, hogy a felperes nem rendelkezik felsőfokú állami és szakmai képezéssel, a teljes munkakörrel történő megbízás lehetősége esetében nem állt fenn. Mindezek szerint az elsőfokú bíróság téves jogértelmezéssel állapított meg visszamenőlegesen illetménykülönbözetet, mivel figyelmen kívül hagyta, hogy a helyettesítés nem minősült tartósnak, az nem járt többletterherrel, nem történt formális, tiszti beosztásban történő áthelyezés vagy megbízás, a felperes nem kérte díjazás megállapítását a szolgálati ideje alatt, és a munkáltató képzési javaslatát visszautasította. Így nem állt fenn olyan jellegű jogviszony, amely alapján részére tiszti illetmény járt volna. Továbbá előadta, hogy a felperes az általános szervezetszerű helyettesítés alapján eseti jelleggel látott el szolgálatparancsnoki feladatokat. A hivatásos tűzoltó parancsnokságok és katasztrófavédelmi őrsök készenléti állományáról és szolgálat szervezésének szabályairól szóló 33/2020. BM OKF intézkedés 18. pontja lehetőséget biztosít arra, hogy a szolgálatparancsnokot a szerparancsnok helyettesítthesse. A szolgálatparancsnok tartósan akadályoztatva nem volt, így a felperes ezen tevékenysége nem minősült többletfeladatot megalapozónak.

[6] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Kifejtette, hogy az alperes az elsőfokú bíróság által nem vizsgált körülményre nem mutatott rá, és tisztában volt végzettségével, ennek ismeretében került sor a megbízására. A jóhiszemű joggyakorlás követelményének eleget tett; panaszjoga gyakorlásában a Hszt. 268. § (3) bekezdése értelmében senkit sem szabad korlátozni; az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése szerinti jogával élt. Az alperes fellebbezésében a megbízási díj mértékét nem vitatta, és az illetménykülönbözet iránti igényből a megbízási díj címén kifizetett összeget levonta. A Hszt. 114. § (2) bekezdése és a 30/2015. BM rendelet 5. melléklete szerint a szolgálatparancsnoki nem vezetői beosztás.

A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokai

[7] A fellebbezés – az alábbiak szerint – nem alapos.

[8] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdése alapján, a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között vizsgálta felül. Az alperes fellebbezésében eljárási jogszabálysértést nem jelölt meg, az elsőfokú ítéleti tényállást nem vitatta, az összecszerúséget és a bírói mérlegelést nem kifogásolta, kizárólag az elsőfokú ítélet anyagi jogi álláspontját támadta, a kereseti igények jogalapjának hiányát állította. E keretek között eljárva a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a releváns jogszabályi rendelkezéseket felhívta, azokat megfelelően alkalmazta, az ítéletének indokolásában a döntése indokait részletesen kifejtette, amellyel a másodfokú bíróság is egyetértett. A fellebbezésben előadottakra tekintettel az alábbiakat emeli ki:

[9] A másodfokú bíróság vizsgálatának kiindulópontját az az elsőfokú ítéleti tényállás képezte, miszerint a felperes a tárgydőszakban az eredeti beosztása alól ténylegesen mentesítve a szerparancsnoki beosztáshoz tartozó feladatok helyett kizárólag a rajparancsnoki beosztáshoz tartozó tevékenységet végzett, és rajparancsnoki beosztása mellett szolgálatának 30%-ában szolgálatparancsnoki többletfeladatokat látott el.

[10] Az elsőfokú bíróság jogszerűen mutatott rá, hogy a 30/2015. BM rendelet 5. számú melléklete alapján a szerparancsnok, a rajparancsnok és a szolgálatparancsnok három különböző, e sorrendben egymáshoz képest magasabb beosztás. A Hszt. 2023. január 31. napjáig hatályos rendelkezései értelmében a 71. § (1) bekezdés c) pontja és (2) bekezdés első mondata alapján a hivatásos állomány arra alkalmas tagja átmenetileg megbízható a hivatásos állomány tagjának szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával, többletfeladatként. Az (1) bekezdés szerinti szolgálati beosztás ellátására vagy helyettesítésre szóló megbízás történhet az eredeti szolgálati beosztás ellátása mellett vagy az eredeti szolgálati beosztás ellátása alóli mentesítéssel. A 71. § (4) bekezdése szerint, ha a megbízott személyt az eredeti szolgálati beosztás ellátása alól mentesítették, részére a megbízással betöltött szolgálati beosztás figyelembevételével megállapított illetmény jár, amely nem lehet kevesebb az eredeti illetményénél. A helyettesítés a viselt rendfokozatot nem érinti. Az (5) bekezdés alapján, ha a hivatásos állomány tagja a megbízást az eredeti szolgálati beosztásának ellátása mellett végzi, a többletszolgálatért a rendvédelmi illetményalap 50–200%-áig terjedő mértékű díjazásra jogosult. A szervezetszerű helyettesnek a szolgálati eljárója helyettesítéséért díjazás csak az egybefüggő három hónapot meghaladó helyettesítést követő időtartamra jár. A Hszt. 2023. február 1. napjáig hatályos 71. § (5) bekezdése az utolsó mondatot már nem tartalmazza.

[11] A fenti jogszabályi rendelkezéseket értelmezve a következetes ítélkezési gyakorlat (Kf.VII.45.126/2022/5. - K-KJ-2022-1232) már kimunkálta, hogy amennyiben a díjazás törvényi feltétele fennáll, annak számítását az határozza meg, hogy a megbízott mentesült-e az eredeti beosztása alól a megbízással betöltött beosztás ellátásakor, vagy az eredeti beosztásának ellátása mellett végzett többletszolgálatot. Amennyiben mentesül, akkor a magasabb beosztáshoz tartozó szolgálati feladatokhoz igazodó díjazása nem lehet kevesebb, mint a megbízással betöltött beosztás szerinti illetmény. A hivatásos állomány tagja magasabb beosztás után akkor részesül a Hszt. 71. § (4) bekezdésében meghatározott mértékű díjazásban, ha tartósan és folyamatosan, az egymást követő szolgálati napokon vagy egy hónapban döntően és túlnyomórészt ehhez a szolgálati beosztáshoz tartozó feladatkört látja el. Ebben az esetben a megbízással betöltött beosztás szerinti illetmény alatt – 30 napot meghaladó megbízás esetén – havi illetményt kell érteni. Ennek megállapíthatósága hiányában a ténylegesen teljesített többletszolgálat alapján a Hszt. 71. § (5) bekezdése szerint megbízási díj állapítható meg.

[12] Az iránymutató ítélkezési gyakorlatra figyelemmel a jogszabályi rendelkezéseket a jelen tényállásra vetítve az elsőfokú bíróság jogszerűen állapította meg, hogy a felperes a tárgydőszakban az eredeti szolgálati beosztásának ellátása alól mentesítve kizárólag a magasabb beosztáshoz tartozó feladatokat látott el, így a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja és (4) bekezdése értelmében a rajparancsnoki beosztáshoz tartozó, magasabb összegű illetményre volt jogosult. A felperes nem az eredeti szerparancsnoki szolgálati beosztásának

ellátása mellett látta el a rajparancsnoki feladatait, tehát a többletfeladatok ellentételezéseként nem a Hszt. 71. § (5) bekezdése szerinti megbízási díj illette meg. Ezért az elsőfokú bíróság jogszerűen rendelkezett a magasabb összegű illetmény és a felperes részére ténylegesen megfizetett illetmény különbözetének megfizetéséről, levonva belőle az alperes által a felperes részére megfizetett megbízási díj összegét.

[13] Az alperes alaptalanul hivatkozott a Hszt. 3. §-ában írt együttműködési kötelezettség megsértésére, valamint a jóhiszeműség és tisztesség elvébe ütköző felperesi magatartás figyelmen kívül hagyására. A felperes azon beleegyezése, hogy eredeti szolgálati beosztása alól mentesítve magasabb beosztást lásson el, nem jelenti egyben azt, hogy a felperes a többletfeladat-ellátás ellentételezésére ne lenne jogosult. A magasabb iskolai végzettség megszerzése lehetőségének elutasítása a ténylegesen ellátott többletfeladatok ellentételezése szempontjából nem értékelhető, ennek kapcsán nem jelenti a felperes részéről az együttműködési kötelezettség megsértését. Nem ütközik a jóhiszeműség és tisztesség elvébe az a körülmény, hogy a felperes a megbízásának megszűnését és a szolgálati panaszának elutasítását követően nyújtotta be az illetmény-különbözet utáni igényét, mert a magasabb ellátás beosztásának ellentételezését (megbízási díj) az alperes egyoldalúan állapította meg, ezen ellentételezés jogalapjában az alperes tévedett, és a felperes a helyes jogalapon járó magasabb összegű ellentételezés (illetménykülönbözet) iránti igényét elévülési időn belül érvényesíthette [Hszt. 11. § (1) bekezdés]. A Hszt. 71. § (5) bekezdése, valamint a 31/2015. BM rendelet 35. § (6) bekezdése szerinti mérlegeléssel – azonban téves jogalapon – megállapított megbízási díjban részesülés nem mentesíti az alperest attól, hogy a helyes jogalapon megállapított illetménykülönbözetet megfizesse. Az alperes azon hivatkozása pedig, hogy az egyenlő bánásmód követelményének megfelelően biztosítja az előmenetel lehetőségét, nem áll összefüggésben a Hszt. 71. §-a szerinti többletfeladatok ellentételezésével; a Hszt. 5. § (1) bekezdésében foglalt egyenlő bánásmód követelményének megtartására hivatkozással sem maradhat el a többletfeladatok ellátásának jogszabályban meghatározott ellentételezése.

[14] Az alperes azt is alaptalanul állította, hogy a rajparancsnoki beosztás mint tisztii beosztás ellátásért illetménykülönbözet nem állapítható meg. Nem vitatott tény, hogy a felperes nem rendelkezett a rajparancsnoki beosztás betöltéséhez szükséges képesítési feltételekkel, azonban az alperes e feltételek hiányában is megbízta az adott beosztásba tartozó feladatok ellátásával. A Hszt. 71. § (4) bekezdésében meghatározott díjazás pedig a ténylegesen ellátott magasabb beosztáshoz, és nem az annak ellátásához – elvileg – szükséges feltételekhez igazodik. Ezzel ellentétes rendelkezést a fellebbezésben felhívott 30/2015. BM rendelet 24. §-a és a 31/2015. BM rendelet 35. §-a sem tartalmaz. A jelen tényállás szerint a felperes a rajparancsnoki munkakört teljes egészében ellátta, az alperes tévesen hivatkozik a részmunkakörrel megbízására. Továbbá a Hszt. 71. § (4) bekezdésében foglaltakat értelmezve a Kúria már kimunkálta, hogy amennyiben a hivatásos állomány tagja tagja nem rendelkezik a vizsgáló, illetve nyomozó beosztás ellátásához szükséges feltételekkel, azonban az alperes ennek ellenére őt ténylegesen kizárólag magasabb beosztásba tartozó feladatok ellátására alkalmazza, akkor őt a Hszt. 71. § (4) bekezdésében megjelölt illetmény megilleti (Kf.III.40.461/2020/6. - K-KJ-2021-836). A felperes 2020. augusztus 1. napjától 2023. július 31. napjáig folyamatosan ellátta a rajparancsnoki beosztás feladatait, ezért a feladatellátás a Hszt. 71. § (6) bekezdésében írtaknak megfelelt, a többletfeladat-ellátás tartós jellegét az alperes nem tudta megcáfolni. Mindezekre figyelemmel is helyesen állapította meg az

elsőfokú bíróság, hogy a felperes a Hszt. 71. § (4) bekezdésében megjelölt illetményre volt jogosult.

[15] A megbízási díj jogalapja vizsgálatára áttérve megállapítható, hogy az alperes által nem vitatott elsőfokú ítéleti tényállás szerint a felperes a tárgydőszak egészében szolgálatainak 30%-ában szolgálatparancsnoki feladatokat látott el. Így ezen, nem a felperes beosztásához tartozó többletfeladatok ellátása – a Hszt. 2023. február 1. napjától hatályos 71. § (3) bekezdésére és 102. § (1) bekezdés b) pontjára is figyelemmel – a Hszt. 71. § (6) bekezdésben szereplő időtartamot meghaladóan, rendszeresen visszatérően, nem eseti jelleggel, jelentős többletmunkát végezve történt. Az elsőfokú bíróság azt is jogszerűen állapította meg, hogy a rajparancsnok a szolgálatparancsnoknak nem szervezetszerű helyettese, mert a Hszt. 2023. január 31. napjáig hatályos 71. § (7) bekezdés b) pontja a szervezetszerű helyettesítést a vezetői beosztás betöltéséhez kötötte, és a Hszt. 114. § (2) bekezdésében, valamint a 30/2015. BM rendelet 5. mellékletében felsorolt vezetői beosztások között sem rajparancsnok, sem a szolgálatparancsnok nem szerepel. Nincs jelentősége annak, hogy a hivatásos tűzoltó parancsnokságok és katasztrófavédelmi őrsök készenléti állományáról és szolgálat szervezésének szabályairól szóló 33/2020. BM OKF intézkedés 18. pontja lehetőséget biztosít arra, hogy a szolgálatparancsnokot a szerparancsnok helyettesíthesse, mert ez nem jelent a Hszt. 71. § (7) bekezdés b) pontjában megfogalmazott szervezetszerű helyettesítést, amely a helyettesítéshez képest különböző, sui generis jogintézmény. A Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja és (5) bekezdése alkalmazása során nem releváns, hogy a helyettesített szolgálatparancsnok tartós akadályoztatására nem került sor, mert az alperes a felperest a szolgálati beosztásának ellátása mellett, e szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával bízta meg. Így az elsőfokú bíróság a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja és (5) bekezdése alapján jogszerűen rendelkezett a megbízási díj megállapításáról.

[16] Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla a Kp. 109. § (1) bekezdése alkalmazásával az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[17] A pervesztes alperes a Kp. 35 § (1) bekezdése alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp) 83. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII.9.) IM rendelet 3. § (1) bekezdés a) pontja alapján köteles a jogszabályi rendelkezésre utalással a pertárgyértékre hivatkozással felszámított, a fellebbezéssel érintett pertárgy értékhez igazodó és a pernyertes felperest megillető másodfokú perköltség megfizetésére.

[18] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján személyes illetékmentes, ezért a fellebbezési eljárási illetéket a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 95. § (1) bekezdés c) pontjára és a Pp. 102. § (6) bekezdésére figyelemmel az állam viseli. A fellebbezési eljárási illeték összege az Itv. 39. § (1) bekezdése és 46. § (1) bekezdése alapján 424.450 forint.

[19] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 77. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[20] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2026. február 25.

dr. Szőke Mária s.k.
a tanács elnöke

dr. Bendli Attila József s.k.
előadó bíró

dr. Bíró Péter s. k.
bíró